

AANVULLENDE UITSPRAAK KLACHTENCOMMISSIE WVGZ
18 januari 2022 (aanvullende uitspraak 1 februari 2022)

Klaagster: Mw. XXXXXXXX geboren op XXXXXXXX, verblijf houdend in Vincent van Gogh, locatie XXXXXXXX, te Venray, aanwezig via een beeld- en geluidsverbinding

Klaagster wordt via een beeld- en geluidsverbinding ondersteund door mw. XXXXXXXX, patiëntenvertrouwenspersoon (pvp)

Aangeklaagde: Mw. XXXXXXXX, psychiater, aanwezig via een beeld- en geluidsverbinding

Onderwerp: Aanvullende behandeling inzake vraag om schadevergoeding

Klachtnummer: 22.001

---

1. Het verloop van de aanvullende procedure

1.1. Het verloop van de procedure

- Op 18 januari 2022 heeft de commissie de klacht van klaagster gegrond verklaard.
- Op 25 januari 2022 heeft klaagster een aanvullend klaagschrift ingediend waarin de vraag om schadevergoeding nader wordt onderbouwd.
- Op 31 januari 2022 heeft de instelling een reactie op het aanvullend klaagschrift gegeven.
- Op 1 februari 2022 is het aanvullend schrijven van zowel klaagster alsook instelling beoordeeld. Dezelfde dag is de beslissing, zie punt 7, aan klaagster, aangeklaagde en de pvp medegedeeld (telefonisch en voor zover mogelijk per e-mail).

Alle betrokkenen zijn van de ingebrachte stukken in kennis gesteld.

2. De beslissing

De commissie heeft de klacht van klaagster over de beslissing tot toepassing van verplichte zorg in de vorm van verplichte medicatie op 23 december 2021 gegrond verklaard en klaagster in de gelegenheid gesteld om het verzoek om schadevergoeding schriftelijk te onderbouwen. De instelling is daarna in de gelegenheid gesteld om hierop te reageren.

3. Toelichting klaagster – samengevat

Klaagster verzoekt om een bedrag van 50 euro voor het niet voldoen aan het gestelde in artikel 8:9 lid 4 Wvvgz, het niet toetsen van de wilsbekwaamheid. Er is geen overleg geweest tussen de zorgverantwoordelijke en haar curator voorafgaand aan de beslissing.

Als gevolg van het norm-overtredend handelen heeft klaagster immateriële schade geleden, die er niet was geweest als er volgens de wet zou zijn gehandeld.

Volgens klaagster is er sprake (geweest) van gevoelens van onrecht en onduidelijkheid. Daarvoor dient hij gecompenseerd te worden.

De hoogte van de schadevergoeding wordt volgens klaagster begroot aan de hand van het forfaitair stelsel 2.0, afkomstig uit een eerder onderzoeksrapport van de Universiteit van Amsterdam uit 2019 dat inmiddels is aangepast. In het stelsel 2.0 staat beschreven;

'De zorgverantwoordelijke heeft in geval van verplichte zorg niet strekkende tot opname in een accommodatie niet voldaan aan de plicht om in de wet vermelde aspecten in het dossier vast te leggen.'

Op grond hiervan verzoekt klaagster de klachtencommissie de verzochte schadevergoeding toe te kennen, dan wel een schadevergoeding toe te kennen tot een bedrag dat de commissie vanuit het oogpunt van billijkheid passend acht.

4. Weerwoord van aangeklaagde - samengevat

De klacht is enkel gegrond verklaard ten aanzien van het niet voldoen aan artikel 8:9 lid 4 Wvvgz, het toetsen van de wilsbekwaamheid. Nu de overige wettelijke vereisten wel is voldaan is aangeklaagde van mening dat er een causaal verband ontbreekt tussen de geleden schade en de gestelde normovertredingen, aangezien er geen sprake is geweest van nadeel door het ontbreken van deze verplichting.

Aangeklaagde betwist dat toepassing van een forfaitair stelsel geschikt zou zijn voor de behandeling van schadevergoedingsverzoeken in het kader van de Wvvgz en verwijst naar de handreiking voor zorgaanbieders met betrekking tot de klachtenprocedure Wvvgz.¹

Aangeklaagde merkt daarbij op dat het hanteren van forfaitaire bedragen niet valt te verenigen met het hoogstpersoonlijke karakter van een vordering tot vergoeding van immateriële schade die bestaat in een aantasting in de persoon op andere wijze.²

Aangeklaagde stelt zich op het standpunt dat het verzoek om schade door klaagster op minimale wijze is onderbouwd en derhalve dat primair het verzoek om schade dient te worden afgewezen. Subsidiar geeft zij aan dat, mocht er een oordeel volgen dat er schadevergoeding van toepassing is, dat zij het gevorderde bedrag redelijk en billijk vinden.

5. Overwegingen van de Klachtencommissie

5.1. Formele vereisten

De klachtencommissie is bevoegd op grond van de artikelen 10:3 juncto 10: 11 Wvvgz een billijke schadevergoeding toe te kennen als een klacht op grond van deze artikelen gegrond wordt verklaard.

---

¹ De Wvvgz-klachtenprocedure, paragraaf 5.6, 17 april 2020.

² Zie artikel 6:106 sub b van het Burgerlijk Wetboek

Voordat de commissie overgaat tot het toekennen van een schadevergoeding, dient de instelling op dat voornemen in de gelegenheid te worden gesteld om zich daarover uit te laten. De instelling is daartoe in de gelegenheid gesteld en heeft van haar bevoegdheid gebruik gemaakt, zoals hiervoor is benoemd.

5.2 Inhoudelijke beoordeling

De vraag die nu voorligt is of de schending van voormelde norm tot schadevergoeding dient te leiden. De klachtencommissie heeft de klacht van klagster met betrekking tot het beperken van de bewegingsvrijheid gegrond verklaard in haar beslissing van 18 januari 2022, waardoor is komen vast te staan dat aan klagster aldus niet op een rechtmatige wijze verplichte zorg is toegepast. Op die grond komt aan klagster aldus een schadevergoeding naar billijkheid toe.

Door ter onderbouwing van een verzoek om schadevergoeding alleen te verwijzen naar een forfaitair stelsel dat door de Universiteit van Amsterdam is ontwikkeld en aangepast is naar een versie 2.0, wordt miskend dat concreet aannemelijk gemaakt dient te worden dat de normschending leidt tot materiele of immateriële schade. Dat laatste kan bijvoorbeeld het geval zijn als bij gebrek aan een verplichte (tijdige) aanzegging een betrokkene langere tijd in onzekerheid of spanning verkeert doordat men niet weet waar men aan toe is of dat onduidelijkheid bestaat over de vraag of een klacht ingediend kan worden. Of dat, zoals in casu, sprake is van verplichte zorg in de vorm van bijvoorbeeld medicatie of insluiting zonder dat daarvoor voldaan is aan de beginselen zoals in de wet genoemd en dus sprake is van een rechtstreekse inbreuk op de persoonlijke integriteit van een betrokkene.

Aangeklaagde geeft in het verweer aan dat er is voldaan aan de vereisten van proportionaliteit, subsidiariteit, doelmatigheid en veiligheid. Het niet voeren van het overleg van de zorgverantwoordelijke met de curator van klagster is niet correct geweest, maar lijdt niet direct tot materiële of immateriële schade.

Bij het toetsen van de wilsbekwaamheid moet een concrete afweging worden gemaakt waarbij er meer van de zorgverantwoordelijke wordt verlangd dan enkel een registratieplicht. In het geval van klagster was tevens bekend dat zij beschikt over vertegenwoordiging in de vorm van een curator. Het had daarom in de lijn der verwachtingen gelegen dat bij een zorgvuldige afweging van de wilsbekwaamheid ook overleg met de curator had plaatsgevonden. Dit is niet gebeurd. De commissie is daardoor van oordeel dat het de instelling kwalijk kan worden genomen dat de zorgverantwoordelijke geen overleg heeft gepleegd met de curator van klagster.

Nu er geen sprake is geweest van enig overleg voorafgaand aan de genomen beslissing is de klachtencommissie van oordeel dat voldoende vast is komen te staan dat de normschending heeft geleid tot enige vorm van immateriële schade. De klachtencommissie is van oordeel dat aan klagster een bedrag van 50 euro aan schadevergoeding moet worden toegekend.

7. Beslissing

De commissie voornoemd;

Wijst de vraag om schadevergoeding ten hoogte van een bedrag van 50 euro toe.

Deze beslissing is genomen door:

Mw. XXXXXXXX, voorzitter,
Dhr. XXXXXXXX, psychiater,
Dhr. XXXXXXXX, lid op voordracht van de Centrale Cliëntenraad.

In aanwezigheid van mw. XXXXXXXX, ambtelijk secretaris Vincent van Gogh (maakt geen deel uit van de commissie)

Ondertekening:

Beroepsmogelijkheden

De commissie wijst klagster en de zorgaanbieder op de mogelijkheid dat zij op grond van artikel 10:7 Wvvgz binnen zes weken na het bekend maken van deze uitspraak de rechter om een beslissing over de klacht kunnen verzoeken. Dit kunnen zij doen door zelf rechtstreeks een verzoekschrift in te dienen.

Zij kunnen hierbij een verzoek tot schadevergoeding (doen) indienen.

Deze uitspraak zal in kopie worden gestuurd naar:

- *Mw. XXXXXXXX, klagster,*
- *Mw. XXXXXXXX, patiëntenvertrouwenspersoon,*
- *Dhr. XXXXXXXX, advocaat,*
- *Mw. XXXXXXXX, psychiater, aangeklaagde,*
- *Dhr. XXXXXXXX, Geneesheer-directeur,*
- *Raad van Bestuur Vincent van Gogh,*
- *Directie Vincent van Gogh,*
- *Mw. XXXXXXXX, vice-voorzitter klachtencommissie,*
- *Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd.*